

la Sa

SOCIEDAD
DE
RECREO
Y
CULTURA
LA PRINCIPAL
ENERO 1970

VILA FRANCA DEL PENEDES

II Epoca - Núm. 17 * DIRECTOR: Sr. Presidente de la Sociedad * Redacción: Rbla. Ntra. Señora, 35 - Tel. 292 01 45

la ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA a Vilafranca

Esboç biogràfic de WERNHER VON BRAUN

La HUMANITAT no ha de patir FAM

"N A D A L" — Ho escriu el soci

ACTIVITATS DE LES SECCIONS — *Xiu-Xius de Cafè*

(Proverbio japonés)
**Quien paga más
 de lo necesario
 no llega a millonario.**

Sería absurdo pagar 23 mil y pico de pesetas por un televisor de iguales características y calidad que el SANYO de 24 pulgadas, que sólo cuesta 18.794 Ptas.

Estas 5.000 pesetas de más puede usted, si lo desea, invertir en otros productos SANYO de gran calidad y precio japonés.

ADEMAS LLEVA EL NUEVO SISTEMA DE SINTONIZADOR ELECTRONICO VHF/UHF

 SANYO
 2 AÑOS DE GARANTIA

Distribuidor exclusivo para el PANADÉS:

**BAGES
 RADIO TV**

GESTORIA OLIVELLA

ESCOLA XOFERS - ASSEGURANCES

Avinguda Tarragona, 7

Telèfon 292 02 93

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

**¡ JUGUETES !
 ¡ MONTAÑAS DE JUGUETES !**

en

ALMACENES EL REMATE

LOS ALMACENES DE SS. MM. LOS REYES MAGOS

¡ GRAN SURTIDO DE JUGUETES !

Reserve con anticipación la alegría de sus pequeños

|| VISÍTENOS ||

R. Tomás Mestre

Els Quatre Cantons

A. C. E.

C. José Antonio, 13

C. Palma, 26

Económice comprando
en

**MUEBLES
SOLÉ**

Igualada, 17

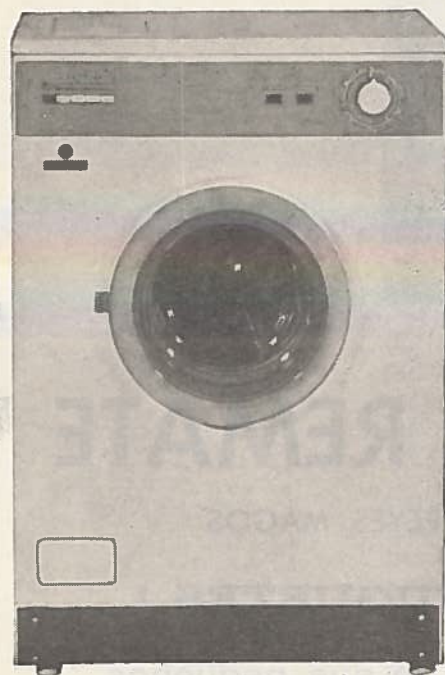
VILAFRANCA

SE ADMITEN ENCARGOS
EN TODOS LOS ESTILOS

Fábrica en
PUIGDALBA
Mas Moré, 10 - Tel 5

Sucursal en
S. PEDRO RIUDEVITLLES
José Arnán, 31

**APROVECHE esta oportunidad
que le ofrece BAGES RADIO TV**

Le compra su LAVADORA usada
de cualquier marca, por

4.074 ptas.

5.000 »

6.572 »

adquiriendo una lavadora último
modelo superautomática

Edesa

BAGES RADIO TV

José Antonio, 40
Vilafranca del Panadés

ESCUELA DE CHOFERES

GARCÍA

CLASES ESPECIALES PARA SEÑORITAS

CARNETS DE A1 - A2 - B - C - D y E

LA UNICA DEDICADA
EXCLUSIVAMENTE A LA
ENSEÑANZA DE CONDUCCION

Rbla. Ntra. Señora, 37 - Tel. 292 07 95
VILAFRANCA DEL PANADÉS

**A nuestros
SOCIOS:**

Vilafranca del Penedés, diciembre de 1969.

Apreciado consocio:

Por la presente, le comunicamos oficialmente el acuerdo tomado por nuestro CONSEJO SUPERIOR, en la reunión extraordinaria convocada por esta Directiva y que tuvo lugar el pasado día 28 de octubre del año actual, determinando un aumento de cuota social y unificación de categorías a efectos de cotización.

Dicho aumento, quedó establecido de la siguiente forma:

SOCIOS SOLTEROS

- » CASADOS
- » FAMILIARES

Se considerarán todos como
SOCIOS DE NUMERO

CUOTA MENSUAL: 75'— PTAS.

Los socios PROTECTORES, cuya edad rebasa los 65 años y llevan una antigüedad de socio de DIEZ AÑOS, pueden solicitar ser eximidos de cotización sin pérdida

de ningún derecho social, pasando a considerárseles como **SOCIOS DE MERITO.**

La nueva cuota de 75'— pesetas mensuales, regirá a partir del 1.º de enero del próximo año 1970.

Lamentamos de veras haber tenido que aplicar esta medida que puede no ser agradable a simple vista. Pero no dudamos que, ante la perentoria necesidad de sanear nuestra economía y ante el plan de renovación y previsiones para el mantenimiento de nuestro patrimonio social cara el futuro, extensamente estudiado por esta Directiva, encontrará razonable y justo el acuerdo tomado por nuestro Órgano Superior de Gobierno.

En caso de tener usted interés por el examen de la situación económica de nuestra Entidad, como también comprobar los estudios presentados al Consejo Superior en la citada reunión, así como los proyectos de inmediato y futuro planeados, se sirva pasar por nuestra Secretaría donde gustosamente será atendida su solicitud.

Esperando que su indudable sentido de responsabilidad social hacia nuestra querida Sociedad, sabrá comprender este ineludible reajuste de cuotas, aprovechamos la presente para testimoniarle nuestra consideración más distinguida.

LA JUNTA DIRECTIVA

**FESTA DE SANT RAMON
DE PENYAFORT
FILL I PATRÓ DE VILAFRANCA**

DIJOURS, 22 de gener

NIT, a les onze

EXTRAORDINÀRIA GALA MUSICAL

CONCERT

per

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

Director: **Mestre Rafael Ferrer**

Patrocinat per: el **M. I. Ajuntament** - **Caixa d'Estalvis del Penedès** - **Societat La Principal**

¡El mejor regalo
para REYES!

Perfumeria
CARMEN

Calle Fuente, 9

MARROQUINERÍA

BOLSOS

MEDIAS

PARAGUAS

JSOGAS KILINI/Argente

¡MONTAÑAS DE JUGUETES!
¡PRECIOS INVEROSIMILES!

**MUEBLES
TARRAGONA**

PUIGMOLTO, 34 Y LUNA, 1 VILAFRANCA

Escriu el SOCI

JO HO VEIG AIXÍ

Per mitjà d'una nota i un escrit més explícit inserits en els butlletins dels mesos de novembre i desembre passats, se'ns assabenta als socis del Casal que, en reunió extraordinària del Consell Superior de la Societat, un dels acords més importants fou l'augment, a partir del mes de gener vinent, de la quota social a l'única categoria de 75 pessetes mesals. Per tant, totes les diverses categories existents fins ara, s'unifiquen a una sola, si be els socis que passin dels 65 anys d'edat i hagin portat 10 anys pertanyents a l'entitat, podran acollir-se —si volen— a l'excepció de pagament.

No dubto que el sosteniment de la nostra entitat, avui, costa molts diners —seria bo que la Junta Directiva fes públic des de les planes del butlletí "CASAL", de tant en tant, de l'estat econòmic de la Societat per tal d'aclarir recels, dels que mai no manquen entre tants d'associats com compta la mateixa—, però en quant a l'acord pres, potser ha estat massa radical i en conseqüència pot minvar un determinat nombre d'associats, sempre de dordre, per més que no afecti al nivell pressupostari i econòmic de la Casa.

Possiblement a qui afectarà més l'esmentat augment de quota i per on poden produir-se més baixes, serà a l'anterior categoria "Familia", ja que el pare que no passi dels 65 anys d'edat se l'obliga al pagament de la quota de 75 pessetes, igualment que els fills socis que convisquin amb ell. Aquesta mesura vindrà a trencar, en donar-se de baixa el soci pare, una convivència social de molts d'anys i matarà de cop un vell estimul nascut del llarg període de contacte i permanència a l'entitat. És llastimós perdre, com crec succeirà, aquests associats tan vinculats a la Societat i fins i tot n'hi hagi que n'han estat dirigents.

Si es procedís a fer una enquesta preguntant: per què sou soci del Casal?, estic convençut que tan sols trobaríem un tant per cent molt petit que ens respongués d'una manera categòrica i convincent a la pregunta formulada. Dels restants associats en trobaríem de diverses opinions i encara de poca solidesa com, "en sóc perquè n'he estat sempre", "en sóc no sé perquè", i d'altres per l'estil. Molts en són per inèrcia.

Posats a analitzar els fins, els avantatges i els beneficis que reporten als seus associats les nostres principals societats recreatives, gairebé es pot afirmar que són ben pocs, ja que algunes d'elles són freqüentades simplement per una colla d'amics i encara reduïda, no desenrotllant-hi altres activitats que les d'una penya de cafè, que a excepció de la independència en què s'hi troben llurs concorrents, anant als bars i cafès públics s'estalviarien el pagament de la quota de soci i se'ls atendria tant o més bé que en les respectives societats. Els restants socis paguen i sostenen entre tots l'entitat amb la sola finalitat de tenir el dret d'anar-hi quan els plagui o convingui.

En quant al nostre Casal i respecte al saló-café, podem dir el mateix que el manifestat anteriorment. Salvat de les vigílies i dies festius, la resta de la setmana està concorregut gairebé sempre pel mateix reduït nombre d'associats.

Potser els deures i l'economia no permeten a tothom aquest esplai del cafè i d'aquí ve aquesta poca concurrència als de les societats recreatives, però es dona també el cas d'haver-hi establiments públics, com he dit primer, que estan ben concorreguts de persones que pertanyen a les societats recreatives de la vila.

Això ens ve a demostrar palesament que els anomenats socis, en general, no senten l'esperit d'associació, ja que quan d'anar a prendre un cafè o altra consumació es tracta, ho fan en un establiment públic deixant de banda llurs societats.

Aleshores, quines finalitats tenen les societats recreatives? Jo em crec que les joves generacions venideres en prescindiran, per inútils, tota vegada que el que podran trobar-hi, ja els ho donarà sobrerament —com ja sol passar ara—, la iniciativa privada, sense necessitat del pagament d'una quota social cada mesada que dona dret a ben poca cosa, vist des del punt de mira utilitari, i si quelcom s'hi fa d'extraordinari, s'ha de pagar igualment com els no socis.

Ara bé, l'entitat que si ens cal i és convenient, seria aquella en la qual s'hi agrupessin totes les afecions nobles, artístiques i culturals de la vila i totes elles sota un mateix sostre desenvolupar-hi llurs activitats a fi que tots els socis i familiars en participessin, ja per mitjà d'actes socials organitzats per les pròpies organitzacions interiors com vingués de fora, com també l'ensenyament de diferents cursos destinats als fills menors dels associats.

Com he preconitzat en altres ocasions, aquesta hauria d'ésser la finalitat per un demà ben pròxim del nostre Casal, convertint-lo en el fogar d'art i cultura de la nostra vila, la qual cosa ja li escau per comptar actualment amb diverses seccions artístiques i culturals i el que caldria doncs, seria aportar-hi aquelles altres agrupacions que cultiven aquests mateixos fins, que viuen dispersades, amb els únics afany i desigs de tots, de convertir la nostra entitat en l'autèntic Casal Vilafranquí d'Art, Cultura i Esbargiment. Altrament, les societats que no sentin altres ambicions que les de la sala de cafè i ball, a la curta o a la llarga estan condemnades, si no a desaparèixer, a viure una vida migrada i de capelleta, la qual cosa no hem de voler els socis del Casal per la nostra entitat.

Entenc que aquest darrer augment de quota potser no ha estat prou ben enfocat, abans però, s'hauria tingut d'estructurar la nostra entitat a aquests fins amplis i ambiciosos que apunto més amunt, els quals, sigui ja per mitjà de seccions o de fàcil de fàcil adabtabilitat i organització, s'hauria de desenvolupar la mateixa en endavant, mitjançant una quota única per tal d'atendre les despeses generals de la casa i les quotes independents de cada secció, o bé una quota general amb dret a totes les seccions i activitats de la Societat. Tot és qüestió del corresponent estudi i plantejament de la solució, per part de les directrius de la Casa i fer-ho com més aviat millor. Una consulta al soci no fóra tampoc de més, ja que a ell li toca també opinar en el cas d'una nova estructura social.

Anem a un augment de quota si es fa necessari, però cal també adaptar l'entitat en condicions en les quals els associats la paguin convençuts que la seva finalitat no és endebedes i els faciliti l'esplai i el gaudi amb les seves més diverses activitats socials.

M. H.

CARTES a la redacció

Barcelona, 13 de novembre de 1969.

Sr. President de Societat «La Principal».

Distintit senyor:

En nom de la Junta de la nostra Associació, li dono cordialment les gràcies i el felicito per la inclusió en el vostre Butlletí «CASAL», d'articles referents a l'Esperanto.

Sens dubte, això col·labora a un millor coneixement de la Llengua Internacional entre els lectors del vostre òrgan.

Amb la meua congratulació i l'esperança de futures relacions entre les nostres respectives Entitats culturals, aprofito l'avinentsa per a saludar-lo molt atentament.

Firmat: Dr. Fermín de Urmeneta i de Cervera. — President de l'Institut Espanyol d'Esperanto.

(Traduïda de l'Esperanto.)

(ve de la pàg. 15)

LA SARDANA

mar un conjunt i exhibir-se públicament guanyant poques o moltes pessetes, segons la fama conquerida. Altrament, per actuar en una cobla de sardanes ja s'ha d'ésser un músic complet i això requereix més estudis i sense guanyar res, i com que actualment vivim uns temps més mercantilitzats que no pas vocacionals i sentimentalistes, anem per on anem.

Jo bé em crec que no arribarem a tant, i tenint en compte els alts i baixos que ara i tostemps sofreixen moltes coses de la vida, pot haver passat una tongada de decadència sardanista, si és que ha estat així en algun lloc, i en canvi en altres viure uns moments florents. Cal tenir present el gran nombre d'aplecs sardanistes que cada any se celebren amb escreix en tot el territori català i el de ballades, àdhuc a l'hivern.

Davant doncs, de determinades perspectives pessimistes, hem de fer-nos forts i plantar cara al mal temps, si aquest es vol presentar així, impulsant pels mitjans més efectius l'afecció general a la sardana entre el jovent actual de tot Catalunya, que si hi ha un bon planter de sardanistes entusiastes no s'extingiran les cobles, ans el contrari, potser n'hi hauran més, i bones.

Amunt doncs, i que els sons melodiosos i vibrants de les cobles ens puguin fer oir, per molts anys, el sentiment i l'expressió de la seva veu a tota la gran munió de sardanistes que la nostra dansa reclama i necessita per tal de fer-la immortal.

SERTSEM

GESTORIA

SEGUROS

BEUMALA

Rambla San Francisco, 18 - Tel. 292 06 38

VILAFRANCA DEL PANADES.

ESCUELA DE CHOFERES

ENSEÑANZA EFICAZ

Sus vacaciones,

su viaje de bodas,

su viaje de negocios con

VIAJES

Marsans, S. A.

Infórmese en **GESTORIA BEUMALA**

Vilafranca del Panadès
Calle Cort, 28

Sigue la

GRAN OFERTA

Con motivo de la ampliación
de nuestro establecimiento

PISO COMPLETO 25.000 Ptas.
Nórdico o clásico, por

DORMITORIO POLIESTER
COMEDOR FORMICA
TRESILLO CON SOFA CAMA
RECIBIDOR

ELECTRODOMESTICOS

GUARDIET

San Juan, 5 - Teléfono 292 05 65

DISTRIBUIDOR
PHILIPS

**GRAN SURTIDO
DE NEVERAS**

MAQUINAS DE LAVAR
ELECTRODOMESTICOS EN GENERAL
TELEVISORES - TRANSISTORES
TOCADISCOS - MAGNETOFONES

A precios de excepción

col·laboracions literàries

El geni que ha dirigit
la conquesta de la lluna:

WERNHER VON BRAUN

Un esboç biogràfic escrit per
ANTONI RIBERA

El diari *L'Independent* de la ciutat de Perpinyà, capital del Rosselló, o sia de la Catalunya francesa, publicà no fa gaire, amb caràcter sensacional —o potser caldria dir *sensacionalista*— la notícia que Von Braun havia nascut a Catalunya —sense especificar a quina de les dues, la Catalunya francesa o l'espanyola—, afegint, a més a més, que entre les cent quaranta banderes dipositades en microfilm a la Lluna, hi havia les quatre barres catalanes.

Per més que he tractat d'esbrinar la veritat que hi pogués haver a la sensacional notícia, tots els tractadistes d'Astronàutica consultats donen la ciutat de Wirsitz, cap de partit del districte prussià de Bromberg, com lloc de naixença del futur pare dels «Saturn», i el 23 de març de 1912 com data en que vingué al món. És veritat que hi ha després un període *obscur* a la vida de Von Braun; hom pot suposar que no interessa massa desenterrar aquells anys juvenils, en què tal vegada el noi Wernher pertanyia a les *Hitler Jugend* o Joventuts Hitlerianes.

El fet és que als divuit anys, Wernher von Braun, fill del baró Magnus, ja havia acabat els estudis de segon ensenyament, en els quals obtingué algunes matrícules d'honor. Resolt a començar la seva carrera professional sobre bases segures, ingressà com aprenent als tallers berlinesos Borsig, on es fabricaven màquines de tren, i ensem s'inscriví a l'Escola Tècnica Superior de Charlottenburg, per tal de simultanejar l'estudi amb el treball pràctic. Als matins, mentre anava a la casa Borsig en tramvia, llegia Kant i estudiava la teoria de la Relativitat d'Einstein. Alternava tanmateix aquestes lectures amb temes més lleugers: llegí també l'ameníssim i fantàstica obra de Cyrano de Bergerac *Viatge a la Lluna i els Estats del Sol...* que potser li va donar la primera idea del coet de tres cossos o etapes, perquè és nogensmeny que aquest aparell el que emprà Cyrano per anar a la Lluna!

Von Braun, que tenia el cap ple de somnis espacials, no estava gens content amb la seva feina a la fàbrica ferroviària. Aquest afany, sens dubte, fou el que l'empenyí a visitar un home les obres del qual creaven aleshores un veritable enrenou en els medis científics. Aquest

home s'anomenava Willy Ley. Heus ací com descriu el seu encontre amb Von Braun aquest famós tractadista de temes astronàutics:

«Un dia del mes d'octubre de 1929 vaig creuar molt encuriosit l'entrada de casa meua, perquè algú estava tocant al piano la sonata *Clar de Lluna*, de Beethoven. El pianista era un visitant al qual la meua tia havia obert la porta: un jove molt ben educat que se'm presentà com Wernher von Braun. Em digué que tot just havia acabat els seus estudis secundaris, que volia ésser enginyer i que estava al corrent dels nostres experiments en la V. F. R. (*Verein für Raumschiffahrt*, que podríem traduir per Societat d'Astronàutica), de la qual jo era un dels set socis fundadors. Aquell jove acabà dient que havia llegit el meu llibre i desitjava alguns consells. El primer que féu Von Braun fou ajudar-nos en la que em penso que va ésser la primera exposició d'Astronàutica celebrada al món, la qual tingué lloc en uns grans magatzems de la capital alemanya».

A través de Willy Ley, Von Braun conegué el professor Herman Oberth. Aquesta amistat havia d'ésser decisiva en la vida de l'investigador alemany, car Werner va dedicar des d'aleshores totes les seves hores lliures a treballar i col·laborar amb l'il·lustre peoner de l'Astronàutica. Si bé els primers estris que adquiriren eren ben vulgars: unes balances de botiguer, una cambra de combustió submergida en una galleda plena d'aigua, un dipòsit de benzina, un petit recipient Dewar per oxigen líquid, una ampolla de nitrògen comprimit i uns quants metres de canonada de coure, era gran llur entusiasme, com esmenta la seva biògrafa Shirley Thomas, ja que tant mestre com deixeble estaven convençuts que aquells experiments elementals representaven els primers passos de l'home en el camí de l'Espai, i això els envoltava d'una atmosfera de poesia extraordinària, com s'esdevé en els començaments de totes les coses grans i bel·les. I, efectivament, aquells primers passos permeteren, quaranta anys més tard, que el somni de l'adolescent Wernher von Braun esdevingués realitat, i l'home petgés la superfície verge de la Lluna...

**requadre
femení**

a la dona
que no pot ésser

MARE

Roser que mai no has florit! Jo t'he vist cobert de flors espirituals ja que t'he pogut observar mirant els infants... En el teu mirar de dona exquisida he vist l'amor maternal que, en forma de llàgrima pura, t'abocava als ulls tot el noble anhel d'ésser mare, suprem ideal femení.

Sé per la teva gràcia que series capaç dels majors sacrificis per tal de poder tenir un fill ben teu. Ho sé perquè en besar els fills d'altres dones els aboques tot el teu cor amorós de dona que no pot ésser mare.

Roser que mai no has florit! El teu silenci d'adoració ideal, la teva frisança per florir una rosa, et fan mil cops bell amb bellesa de mare, amb bellesa de roser ple de roses!

RAMONA VIA

REXACH

FINO

SECO

Comunica a sus clientes,
que habiendo agotado las existencias previstas
para el año en curso,
no podrá servir nuevamente pedidos
hasta a mediados de febrero de 1970

Desde el año 1880
al frente de la
electrónica mundial

TV ANGLO

mejor que la realidad

Vea sus

NUEVOS MODELOS 69
a MEJORES PRECIOS

en el representante exclusivo

juan morató

Avenida de Tarragona, 4
VILAFRANCA DEL PANADES

AUTOMÓVILES

morató

Garantía de una buena compra

La mayor exposición del
coche usado del Panadés

en

Avda. de Tarragona, 4, 40 y 74
Gral. Sanjurjo, 7 - Tel. 292 13 00

VEA LOS

PREGUNTE PRECIOS

ENTERESE DE LAS CONDICIONES
DE PAGO Y COMPARE CALIDADES

col·laboracions literàries

La
humanitat
no ha
de patir **Fam**

II

En l'article anterior, publicat en el butlletí «CASAL» del mes de desembre, dèiem que la humanitat no pot ni ha de patir fam gràcies als immensos recursos encara avui explotats deficientment, i les perspectives que ofereixen les investigacions que s'estan realitzant amb resultats falaguers.

Va restar ben fixat, en l'article anterior, que alguns països havien aconseguit un aixecament espectacular i que el problema de l'alimentació deficient es veuria superada, a no tardar, àdhuc en països on havia assolit caràcters més aguts.

Vam deixar, per tractar-ho amb una major extensió, el greu problema que la manca d'aliments creava a l'Índia. Doncs bé, l'Índia, amb els seus 550 milions d'habitants, i un creixement demogràfic anyal de 15 milions, aspira per a 1970-1971, poder valer-se per si mateixa en la producció d'aliments. De forma espectacular, i gràcies a les millores introduïdes en els cultius de blat, arròs, moresc, mani, alfals, etc., les produccions han augmentat en més d'un 50 per cent. Fent referència al blat, la varietat obtinguda, després de llargues experiències a Mèxic han permès amb la sembra de 10 milions d'hectàrees l'any 1968, d'aquest blat nan però molt resistent, obtenir una collita de 16'6 milions de tonelades i han superat totes les previsions; d'arròs se'n van recollir 38 milions de tonelades, i de moresc, 6'3 milions. Els dos cereals més qualificats han aconseguit un paper importantíssim: la nova varietat d'arròs, provinent de Formosa (Xina), obtinguda per mitjà de l'Institut Internacional de Filipines, i el blat perfeccionat per la Fundació Rockefeller de Mèxic, i que la Fundació Ford va posar a disposició de l'Índia. Una terra la capacitat de producció de la qual era de 3 a 4 tonelades per hectàrea de gra, avui es xifra, com objectiu mínim, de 10 a 12 tonelades, i s'està tractant d'aconseguir molt aviat de 15 a 20 tonelades, per unes pràctiques laborals millors i l'ús racional de fertilitzants. A l'Índia no solament es confia en l'ajuda tècnica exterior, sinó que també es proposa prendre per si mateixa aquesta funció rectora. A la creació de vuit nous centres agrònomicos superiors per a la preparació de noves promocions especialitzades, s'hi uneix tot quant en el camp de la investigació es realitza en la Universitat de Punjab, que compta amb un bon equip, demés dels més moderns i extensos mitjans per a realitzar una sèrie de programes, que van des de la investigació i experimentació a la purament educativa en l'aspecte agronòmic. Els antics mitjans de regar, per sínies o altres procediments endarrerits, han estat reemplaçats per les bombes elèctriques o motors d'explosió, i hi ha en l'actualitat més de 10 milions d'hectàrees que tenen el benefici de l'aigua per aquests procediments, cosa que fa que allunyi el perill de les sequedats o els efectes dolents de l'estació de les grans pluges, per disposar de si mateixa, de grans preses i canals, que redueixen els perills d'abans. El Professor J. S. Kanwar, Director General d'Investigació de l'Índia, deia l'any passat en unes declaracions, «UN PAÍS QUE PUGUI DISPOSAR DE 40 O 50 MILIONS D'HECTÀREES DE TERRES DE REGADIU, HA D'ESTAR EN CONDICIONS DE PRODUIR FACILMENT, INCLUS AMB LES TÈCNiques AGRÍCOLES ACTUALS I NO AMB LES DEL FUTUR, UNS 300 MILIONS DE PRODUCTES ALIMENTARIS PER ANY». En la utilització de maquinària agrícola, l'Índia ha tingut especial cura en obtenir-la de fabricació pròpia, en lloc d'importar-la: d'aquesta forma, dels 800 tractors que produïa en 1961-62, va passar a 12.000 en 1967-68, i es

proposa aconseguir la xifra de 18.000 per a 1968-69. En la fabricació d'adobs, l'Índia estava situada a nivells molt baixos, i pretén, per a 1971, arribar vora dels dos milions de tonelades, i a més de cinc milions per a 1973-74. Es creu que amb el millorament de l'agricultura s'està limitant l'exode envers les ciutats grans, i que els pagesos més progressius, puguin guanyar ara més de 1.300 dòlars anyals, és a dir, dues vegades més que un oficinista. Els preus dels terrenys estan augmentant i les regions rurals, organitzen millors serveis mèdics i de totes menes. Igualment la Xina Popular ha aconseguit en els darrers anys un notable augment en les produccions agràries, especialment amb l'arròs, amb una varietat provinent de Formosa, anomenada «NATIVE-1», la qual ha estat introduïda, per grups xinesos d'experts, en els territoris del Camerun, Gabon, Malawi, Nigèria, Gambia i Senegal entre altres, i amb les llavors del qual han obtingut collites dues vegades superiors a les que obtenien amb les varietats tradicionals.

Una major dificultat ve a presentar-se properament per a la coHocació dels excedents, donada que els avanços aconseguits en la majoria de països subdesenvolupats on el més alt percentatge treballa en l'agricultura, i es podien considerar eminentment agrícoles, van rebre aliments dels països industrialitzats, en 1967, per un valor superior als mil milions de dòlars. Algunes de les grans realitzacions, per a millorar les produccions agràries en distints països, són, entre altres: la presa d'Aswoan (Asuan) a l'Egipte, que afegirà altres 810.000 hectàrees de regadiu; la presa de Malpaso, a Mèxic, que és la més gran d'Hispanoamèrica, i la realització del pla Lerma, gràcies al qual millorarà la vida i la producció en l'àrea rural de l'oest de Mèxic, i beneficiarà a 8 milions de persones; en 1962, la República de l'Àfrica del Sud, va començar el projecte per a aprofitar els recursos hidràulics del riu Orange; en 1967 es va acabar al Sudan la presa sobre el riu Nil-Blau, que regarà 404.000 hectàrees de terres de cultiu, i a Ghana es va completar en 1967 l'immens complex hidroelèctric sobre el riu Volta. Els avanços obtinguts actualment per l'agre són altrament espectaculars, i deixem un gran marge per les futures conquestes, tenint en compte que en una gran part de països resten encara molts terrenys per explotar, i la investigació ocupa un lloc preminent en alguns d'ells. Solament als E.E. UU. d'Amèrica hi ha 30.000 estudis i investigacions d'ordre agrícola, i a aquest fi dediquen anyalment una xifra superior al 850 milions de dòlars.

Per previsions per a l'any 2.000, són: que es podran collir 261 hectòlitres de blat per hectàrea, o sigui el doble del que es produeix actualment als E.E. UU. d'Amèrica; el rendiment del moresc arribarà a 435 hectòlitres per hectàrea, en lloc de 65'3 que és la mitja actual; una vaca, gràcies a la utilització d'hormones que permetin controlar amb exactitud el cicle de l'ovulació i de la gestació, farà obtenir 1.000 badells en lloc dels deu que té actualment; la producció de llet que en l'actualitat arriba a un terme mitjà de 3.600 quilos per cap, aconseguirà la xifra rcord de 13.600 quilos per cap anyals, i la servitud d'avions i helicòpters cada vegada tindran major utilització en l'escampament d'insecticides, prevenció de gelades i en l'ajuda d'altres treballs del camp. Les pràctiques agràries que en l'actualitat creiem més avançades, seran superades i deixades enrera l'any 1980; aquesta és la trajectòria esperançadora que ens prometen la tècnica i la mecànica per tal d'obtenir millors collites amb menys esforç.

El Sr. Addeke H. Boerme, Director general de la F.A.O., en el mes d'octubre passat, amb relatiu optimisme va assegurar: «Les llacunes registrades en la producció agrícola i el seu retard enfront d'altres, durant la darrera dècada, estan arribant al seu fi». I més tard a París en la conferència convocada per la U.N.E.S.C.O, també va dir: «Crec certament que l'agricultura dels països subdesenvolupats està a punt d'aixecar-se».

Rest a un altre capítol interessant, que esperem oferir als llegidors del butlletí «CASAL», i que fa referència a l'obtenció de proteïnes i nous aliments, els estudis i previst de: enrotllament dels quals constitueixen una base ferma per assegurar una nutrició perfecta, per tal de garantir la supervivència de la humanitat per temps indefinit, sigui quin sigui el seu increment demogràfic. La investigació i la tècnica no han dit pas encara l'última paraula.

JOSEP MONTANER I ESTEVE

BAIXES per Malaltia

Pere Pascual Via	15-2-67
Joan Colomer Bertran	5-6-67
Francesc Rovira Colomer	24-2-68
Josep Miarous Gili	8-3-68
Anastasi Soler Calvet	7-1-69
Salvador Suçer Ventura	1-2-69
Alfred Inglada Freixas	21-9-69
Josep Mateu Montaner	24-9-69
Miquel Feliu Just	10-11-69
Pere Marcé Rovira	8-11-69
Josep Porras Miret	17-11-69
Julia Gatet Roqué	8-11-69
Facund Romeu Britlles	8-11-69
Joan Pagés Mill	25-11-69

ALTES

Alfred Inglada Freixas	2-12-69
Francesc Rovira Colomer	25-11-69
Josep Porras Miret	30-11-69
Pere Marcé Rovira	16-11-69
Miquel Feliu Just	1-12-69

CAMPIONATS DE CATALUNYA PER EQUIPS 1969-1970

Cuatre rondes es porten jugades d'aquest campionat en el que la nostra Secció hi participa amb 3 equips, donem a continuació un breu resum de les actuacions i possibilitats dels mateixos.

Equip A: Guanyà netament els tres primers partits contra els de Mataró, Prat de Llobregat i Paloma de Barcelona, demostrant una clara superioritat sobre els dos primers no poden fer comparances amb El Paloma ja que a causa de les baixes per malaltia dels seus titolars aquest ens presenta un equip pràcticament inexistent.

Va perdre per la mínima el quart partit contra els de La Barceloneta de Barcelona, possiblement sense les baixes d'En Blancafort i En Josep Sivill dos dels més fermes puntals del nostre primer conjunt no s'hauria perdut, si bé cal remarcar que foren els taulers més forts i que habitualment puntuen al màxim els que ens fallen mentre que els no tan forts i suplens defensaren una bona puntuació lo que vol dir que pesi a que es produeixin algunes lamentables baixes si es manté la moral encara ens queda classe per pujar de categoria.

Equip B: Tres clares victòries sobre els equips de Santa Perpètua de la Moguda, Club 7 a 9 de Barcelona i Paloma B de Barcelona i ademés unes taules contra La Societat Cassino de San Andreu de La Barca han sigut els resultats.

Pesi a que els nostres jugadors tenen bastanta més categoria que el nivell general del grup, cal que no es refiï, doncs per excés de confiança dels nostres els de Sant Andreu conseguiren un empate en un partit que es devia haver guanyat clarament.

Cal extreure l'atenció i es té de pujar de categoria cosa molt convenient per la Secció ja que el tenir uns equips escalonats a diferents categories permetrà la promoció ràpida de nous jugadors.

Equip C: L'equip juvenil no ha aconseguit puntuar en aquests primers partits si bé individualment s'han guanyat i empatat algunes partides. Creiem que els resultats que obtenen estan sota de les seves possibilitats i tenen de guanyar i guanyaran per partit, no tenen de desanimar-se doncs tenen classe i deuen destacar sinó aquest el proper any, estem segurs de lo que diem, doncs contem ja amb un precedent que anem a recordar.

A l'any 1964 la Secció va presentar als campionats de Catalunya, un equip juvenil que començà a la mateixa categoria que l'actual, el primer any va perdre quasi bé totes les partides, però al següent les va guanyar quasi totes i pujà de categoria lo que es repetí en anys successius.

Entre els juvenils d'aquell equip s'hi comptaven En Salvador Lluverol, Josep Sivill, Pere Sivill i Jaume Martí entre altres, creiem que sobren comentaris.

CAMPIONAT SOCIAL 1969-1970

Es jugà els dijous a la vetlla de dos quarts de deu a una, hi prenen part onze jugadors, començà el dia 11 de novembre.

BONES FESTE'S

La Directiva de la Secció desitja a tots els escaquistes i simpatitzans unes bones FESTE'S.

L'ESPIQUET

— En aquest curs han entrat a formar part de l'equip de pares que estan al servei de l'Espinguet, els senyors Josep Baqués i Salvador Valls, els quals substitueixen els senyors J. Gonzalo i Fèlix Senabre, que fins ara havien col·laborat amb tot entusiasme i encert.

— Com és ja tradicional, el dia 21 de desembre passat, se celebrà el CONCERT DE NADAL, amb què l'Espinguet obsequia als pares i vilafrancins tots. En aquell matinal força concorregut vam escoltar, a més dels diversos grups de la nostra coral, a la secció de noies "Xegadi" que es presentava al públic per primera vegada. La col·laboració personal de l'Agrupació Polifònica de la nostra vila l'hem de destacar tant al seu valor artístic com per l'estímul que reporta als nostres infants actuar de conjunt amb una coral de tan reconeguda vàlua.

CURSETS DE SARDANES

— Continuen celebrant-se tots els divendres, de 9 a 10 del vespre, al nostre vestíbul, per a tothom. També han començat uns assaigs especials per a grups reduïts que tenen lloc els dilluns i dijous, de 9 a 10 del vespre, i els dissabtes, de 7 a 9.

— El passat diumenge, 14 de desembre, va començar un cursat a l'Almúnia, també portat per elements de la nostra Agrupació, la qual va prosseguint, junt amb cursat de St. Martí Sarroca, la tasca proposada de fer arribar la sardana a tot l'Alt Penedès.

Obertura de l'Exposició: Romana oberta des del dia 25 de desembre, clausurant-se el dia 11 de gener.

Demostració anyal: Principalment, desitgem mostrar al públic els treballs realitzats durant l'any ja cursat. El motiu pel qual es venen escollint dites festes de més relleu de l'any radica precisament en la significació d'elles mateixes, ja que, durant aquestes el públic es "bolluga" més...

Finalitat de la mateixa: Deixar manifest que cada any tots i cadascun dels "artistes", grans i petits, endreçats pel professor, procuren plasmar en les seves obres el segell personal de superació.

Col·laboració: Seria necessari que cada any augmentés el nombre d'"artistes amateurs" dedicats a la pintura en les nostres aules (existeix ja, i amb excés, per part dels "petits artistes" principalment gal·rebó tots en l'art de dibuixar), als quals s'els podria encaminar en el seu propi estil i temàtica, i col·laborar per tant, en la consecució en conjunt, d'una més gran renovació, varietat, superació i consegüentment i en últim terme, major èxit.

Assumpte o temàtica de les obres: En general, no ha variat amb respecte als anys precedents o sigui, la "captació de la realitat": paisatges, naturas mortes, etc. És clar que, com en tot, sempre hi ha excepcions.

Èxit assolit: Cada any han anat en augment els fruits que pretenem recollir i es recollin en cada exposició: visites, crítiques, etc.

Siguem optimistes: perquè en aquesta no hem d'aconseguir major èxit?
JOAN JO-MARIUS V.

La Secció de Belles Arts invita a tots els simpatitzants i al públic en general, a visitar l'Exposició de Pintures i Dibuixos que es ve celebrant des del dia 25 de desembre en el Saló d'Exposicions de la Societat, clausurant-se el proper dia 11 de gener.

Recordem a tots els afeccionats al cinema amateur i posseïdors de cambres filmadores, que encara són a temps per a participar al Concurs del Rotlle, ja que no sols les passades festes nadalenques, amb la seva Fira del Gall, tenen un caire fílmic, sinó que ens resta el bullidós Fi d'Any o bé la diada il·lusòria del Reis.

Fermentament esperem la màxima aportació de tots els cineastes.

També en aquests dies i concretament el dia 28, iniciem una segona època de matinals de cinema amateur, confiant que en successives sessions podrem visionar pel·lícules dels millors cineastes amateurs regionals i, per què no, nacionals.

documental i retrospectiu. Ell ha estat un dels pioners del cinema amateur a la nostra vila i ens mostra com en aquella època, parlem dels volts del 1948, sense els mitjans tècnics amb què estan dotats els aparells actuals, s'assolien magnífics enquadres tan sols amb l'instint i tècnica personal. Les seqüències són d'una vivacitat tan sorprenent que donen un ritme àgil als seus esplèndids documentals.

L'altre entusiasta local, en Joan Bages, ens presenta les seves obres guardonades en diferents Concursos Nacionals, amb l'especialització d'argumentals, entre figura i dibuix, com també ha realitzat documentals d'actes prominents de la vila. A través de la seva obra ha aconseguit l'expressió del realisme, un moviment fílmic vertiginós, on la idea o el mòbil de cada pel·lícula queda ben patentitzat per la mà experta d'un bon cineasta, on la voluntat i la constància l'ha portat a la perfecció.

Ambdós cineastes ens ensenyen palesament que el cinema és imatge, és visió, espontaneïtat que no hi manca la paraula per expressar els sentiments i les emocions. En fi, és saber mirar on tothom no hi sap veure.

AMATEUR

Entre les pel·lícules que properament seran projectades en sessió CINE-CLUB, figuren els títols següents:

HELGA - DESERTO ROSSO - CARRIE

TENDRE VOYOU (Dulce Gamberro)

L'AVVENTURA - VIA MARGUTTA, etc.

BALONCESTO

El deporte del baloncesto, en la sección deportiva, en la actual temporada 1969-70, puede decirse que está atravesando unos momentos de transición.

Tras considerables bajas en el primer equipo, algunas por incorporación al Servicio Militar, otras por cursar estudios en Barcelona. De esta forma el equipo titular ha tenido que incorporar nuevos elementos. Al llegar al final de la primera vuelta del Campeonato de Tercera División Nacional, la clasificación de nuestro equipo no es muy buena. Todo y así en estas últimas jornadas los aficionados a nuestro deporte habrán comprobado una mejora en su juego, y hay la esperanza de poder mantenerse en la categoría. Forman el titular los siguientes jugadores: Balañá, Guardiet, Huguet, Miquel y Blanch. También están Miret, Pujol, Milá, A. Palau y Rius.

Siguen los juniors. Este Campeonato, esta temporada, es totalmente de carácter amistoso. Así que hay algunos clubs que no presentan equipo. Sus actuaciones no son muy brillantes por falta de afición de algunos de sus componentes, y forman el equipo los siguientes jugadores: Raurell, Martínez, Martín, Montserrat, Rafecas y Cara III. Parece que para dar más consistencia habrá tres altas al equipo, éstos serán: Tarrada, Bages e Hidalgo.

Los juveniles están realizando un buen Campeonato, aunque en estas últimas jornadas han bajado algo de juego. Todo hace prever que este equipo promete bastante. Claro está que de aquí en adelante será curioso comprobar si la afición que parece tienen es verdadera. Forman este prometedor conjunto los siguientes jugadores: Marcel Pareta, Pita, Boquera, Criado, Xena, Juan Pareta, Pérez, Masachs, Martín, Naharro, Trejo y Güell.

Finalmente los infantiles. Este grupo juega su Campeonato los sábados por la tarde, hasta el momento su actuación es prometedora y esta nueva sabia es la verdadera continuidad del baloncesto en nuestra Sección. Forman el cuadro de infantiles: Rodrada, Badia, Raventós, Cuscó, Gavalda, Font Vía, Martín, Camacho, Ruiz, Font Colet, Farré y García.

Son un total de unos 45 jugadores federados, prueba palpable que la esperanza de nuestro deporte vaya siempre adelante. Unas veces con más brillantez, otras de transición. Que es la actual. Deseamos que la afición de nuestros jugadores no decaiga y, además, que todos los "casalistas" acudan a la pista a alentar. Es muy conveniente. Y feliz año 1970.

El dia 23 de novembre passat es va celebrar a Girona el sisè aplec Coral Santa Cecília, patrocinat per l'Ajuntament de la referida ciutat i per la Caixa de Pensions.

Els cors participants foren de Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i d'altres poblacions de Catalunya. De Vilafranca hi va prendre part l'Agrupació Polifònica.

En el concert de caire eminentment popular, s'hi varen cantar en la primera part obres d'en Joan Brudieu i Joan Cererols i en la segona, les peces que han ajudat a enaltir la nostra música coral, dels mestres i compositors, com Lluís Millet, Antoni Pérez Moya, Enric Morera, etc.

Podem estar satisfets que en aquests aplecs de música coral, els vilafrancins hi estem tan dignament representats per l'esmentada Agrupació Polifònica.

Un dels últims esdeveniments musicals més importants celebrats a Barcelona, fou l'actuació del cèlebre intèrpret i compositor de música de jazz nord-americà Duke Ellington i la coral Sant Jordi dirigida pel seu mestre Oriol Martorell. Per fer-se càrrec de l'interès que varen despertar aquests concerts, ho demostrà la gran concurrència que va arribar a omplir de gom a gom les grans naus de l'església de Santa Maria del Mar.

S'ha rebut una carta del Palau de la Música Catalana amb uns impresos per a ésser omplerts amb el fi de realitzar una enquesta musical sobre les opinions i els comentaris de tots aquells que senten un viu interès per la música.

Esperem que els socis amants de la música s'interessin per aquests impresos que estan a la seva disposició a la Secretaria de la nostra Societat.

B.

DE REDACCIÓ

Hem rebut, gentilmente dedicat a la Biblioteca del nostre «CASAL», e llibre «NIT DE REIS», del qual n'és autora la senyora RAMONA VIA, distingida vilafrancina i col·laboradora del nostre butlletí.

Quedem molt agraïts.

racó poètic

ELS PINS DE SALLARÈS

Els pins de Sallarès, en l'entreforc de dues carreteres passen dies; miren, en calma, els qui moguts pel corc de la pressa, fan llargues corrieres.

Sentinelles de pau: ¿canteu al vent l'anada alegre o la tornada amarga? Quants anhels en minvant rera el creixent heu vist passar en la vostra vida llarga!

Oh pins agermanats!, fidel parella que gaudiu del repòs, men're la rella fa sagnar els camps del vi i del pa de neu:

la vostra benestança jo voldria!, fer-me vell amb l'amor per companyia i cada dia creixer cap a Déu...

JOSEP M. FONT i RAVENTÓS

TRESILLOS desde 2.500 ptas.
DORMITORIOS desde 12.500 ptas.
MATRIMONIO
COMEDORES desde 7.450 ptas.
LAMPARAS desde 250 ptas.

ESTAS Y MUCHAS MAS OFERTAS
 ESPECIALES ...

**MUEBLES
 TARRAGONA**

MEJOR PRECIO
 SERVICIO
 CALIDAD

ALTA 57065

**MUEBLES
 TARRAGONA ...
 DEL PANADES**
 PUIGMOLTO, 34 LUNA, I VILAFRANCA

**VENDE MAS BARATO
 PORQUE VENDE MAS**

Para anuncios en este Boletín

MEDITERRÁNEO

Oficina Organización de Empresas

Departamento de publicidad:

Rambla Nuestra Señora, 21

Apartado Correos 90

VILAFRANCA DEL PANADÉS

MOVIMIENTO DE SOCIOS

Tercer Trimestre 1969

ALTAS

Juan Piñol Tuya, de VILOVI DEL PANADES
 Florencio-J. Martí Cortell
 Antonio García Martínez, de CASTELLVI DE LA MARCA
 Eufasio Rodríguez Jurado
 Alfonso González Pradas
 Juan Centaño Prieto, de VILLANUEVA Y GELTRU
 José Peña Fernández
 Julián Cano Nieto
 Martín González Crespo
 Raimundo Gil Segura
 Vicente Bosch Garriga
 Antonio León Martín
 Agustín Torner Samper
 Cristóbal Muñoz Martínez
 Feliciano Acosta Berrio
 Félix Redondo Vázquez
 Pedro Montaner Edo
 Juan-M. Duque Pacheco
 Miguel Granados García
 José Celma Llosas
 José Arnán Piñol
 José Termens Parserisas
 Juan Mascaró Fuentes
 Emilio Doménech Gual, de PACHS DEL PANADES

del servicio militar

Alvaro Martí Sabaté
 José Catasús Blanch, de SAN PEDRO MOLANTA
 Angel Cano Nieto
 Antonio Fernández Ruiz
 Félix Martí Batlle
 Joaquín Cantón Luque
 Juan Aguado Masdeu
 Antonio Raventós Marlés
 Antonio González Núñez
 Luis Voisin Cano

reingresado baja temporal

Andrés Roldán Barea

BAJAS

al servicio militar

Antonio Mañé Guillaumes, de MONJOS
 Gabriel García López, de LA GRANADA
 Emilio Córdoba Fuentes
 Ramón Alsina Ruiz
 Juan Barco López

de secretaria

Ramón Carbó Villar
 José-M. Galimany Palau
 Juan García Rubio
 Luis Casas Suero
 Salvador Fita Jansá
 Emilio Méndez Álvarez
 Juan Rosell Suriol, de VILOVI
 José-M. Boix Sánchez
 Juan Galimany Colomé, de SAN MARTIN SARROCA
 Manuel Prieto Sadurní
 Juan Gil Sánchez
 Félix Masachs Suriol
 Aurelio Andrés Doroteo
 Clemente Rodríguez Cuesta
 Jaime Junyent Esteve
 José-O. Colomer Font
 Martín Torbellino Guijo
 Marcos Doncel Galeano
 Miguel Coll Jacas
 Francisco Domínguez Guerrero
 José-M. Gutiérrez Alcaraz, de MONJOS

temporal

Antonio Cánovas Martínez
 Martín Guardiola Ferrer
 Enrique de la Cruz Verdú
 José Calvet Senabre, de MONJOS

voluntaria

José-D. Escofet Gramunt
 Salvador Larios Darador, de LA GRANADA
 Rafael López Ojeda, de LA GRANADA
 Mariano Pallás Pina
 Juan Blanch Torné
 Buenaventura Banchs Montserrat, de SAN CUGAT SAS-
 GARRIGAS
 Juan Sánchez Gómez
 Luis Cardona Segura

defunción

Valentín Casellas Jané
 Feliciano Purcallas Batlle
 Rosendo Ferrán Bertrán

por incumplimiento art. 8

José Cozar Gómez
 Juan Iniesta Morales
 Jaime Coll Tomás, de LA ALMUNIA
 Alfonso Machuca Marsal
 Andrés Escofet Sanmillán

LA SARDANA

VINCLE DE FRATERNITAT

En ocasió de la vinguda a la nostra vila de la prestigiosa cobla de sardanes "La Principal de La Bisbal", vaig poder constatar la influència, el poder d'atracció, que una bona cobla obra sobre l'element autènticament sardanista d'arreu.

Sense jo proposar-m'ho, ni molt menys amb desig d'indagació, sinó tan sols fruit de l'ocasió que en moments semblants se'ns presenta amiga, vaig assabentar-me de la vinguda a Vilafranca, amb motiu de l'actuació de l'esmentada cobla, de sardanistes de Barcelona, Vilanova, el Vendrell, Sant Sadurní d'Anoia, Sant Pere de Riudebitlles i l'Espluga de Francolí (amb la seva Pubilla de la Sardana de 1969) i és de creure també d'altres poblacions que no vaig saber. El fet és que es veien moltes cares forasteres, tant de l'element femení com masculí, puntejant la nostra dansa.

Fou un detall, que fora de la festa major, entre any, no m'havia atalaiat del nombre de forasters vinguts a la nostra vila a dansar sardanes, i la causa no és altra que a Vilafranca les cobles de categoria i en ballades a la via pública en dies festius, les veiem molt de tard en tard.

Per tal motiu, s'esdevé la circumstància purament casual, d'entrar en contacte, de conèixer a persones amb les quals ens uneixen aquests lligams fraternals de l'afeció a

la sardana, quan aquesta és sentida amb l'amor i intensitat de tot bon català.

Arreu on he anat a ballar sardanes sempre he pogut constatar l'existència d'aquests llaços d'unió, de germanor sardanista que ens creen la coneixença, l'amistat, en pocs o molts de sardanistes, que a voltes ens retrobem en el lloc menys esperat.

Jo no crec que en altres danses existeixi aquesta comunicat com en la sardana. La nostra dansa catalana posseeix unes qualitats inconfusibles que no tenen d'altres, com són entre moltes d'elles: l'esperit democràtic, ja que en les rotllanes s'admet a thotom, rics, pobres, vells, joves i petits d'ambdós sexes; no té un refús per a ningú; és una dansa d'unió, que ens agermana donant-nos les mans; és una dansa que el bon sardanista balla amb dignitat i sense barroeria. Això sí, cal que al dansar-la s'hi posi el cor i tot el nostre entusiasme de sardanistes i catalans. El qui no ho senti així, no la gaudirà ni la viurà amb tota la seva intensitat.

Hem de doldre'ns però, segons s'ha escrit i es diu, que la sardana va en decadència per dos motius. Per un, la joventut actual sembla que no hi té tirada, particularment els nois. Per un altre, es tem l'acabament de les cobles, degut a la manca d'estudiants de determinats instruments que componen el conjunt musical, particularment tiples i tenores, ja que avui es dona el cas que la majoria d'estudiants de música quan saben un borral de solfa i es practiquen amb un guitarra elèctrica, ja tenen prou aptituds per for-

(Passa a la pàg. 7)

MERCADER

Vegin als nostres aparadors les
novetats **d'Hivern !!**

JERSEIS "Dralón" i Pura Llana

ANORAKS

PRENDES ESPORTIVES

AMERICANES ESPORT - PANTALONS

VESTITS D'HOME I DE NEN

CAMISES

MERCADER

Plaça Joan Alvarez, 7

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sucursal: Cort, 19 (davant l'Ajuntament)

Oh! Dulce Hogar

CUBIERTOS - VAJILLAS
CRISTALERIAS - JUEGOS CAFE
ARTICULOS DE MENAJE,
ADORNOS Y DECORACION
todo de primerísima calidad

Departamentos especiales para
LISTAS DE BODA
atendidos personalmente con toda
cordialidad y esmero.

Confíenos su LISTA y nos lo agradecerá.
BARRACHINA da más calidad, más cantidad,
y siempre mejor atendidos.
COMPRUEBENLO!

**¡Nada es bueno
para sus ojos!**

¡Excepto lo mejor!

OPTICA

DIPLOMADO

Está al servicio de Vd. y dispone de un taller
óptico especializado con los últimos adelantos

NO LO DUDE: después del oculista

OPTICA BRU para su vista

Rambla Nuestra Señora, 29 - Teléfono 292 06 70
VILAFRANCA DEL PANADES

col·laboracions literàries

NADAL

Deixat de publicar en el Butlletí anterior per manca d'espai

S'acosta Nadal. Només hi falten sis dies. Passats aquests sis dies arribarà la nit més bella, més pura, la Nit Santa de Nadal. I el Nen Jesús tornarà a néixer en un estable. La Verge Maria l'haurà de tornar a posar entre la palla d'una menjadora, embolcallant-lo amb el que pugui. Però l'infant no tindrà fred: un altre cop, una mula i un bou, amb llur alè l'escalfaran. La Naixença humana de Jesús humil i santa, serà renovellada enguany per mil-noucentes-seixanta-nou vegades. I portarà al cor de cada home de bona voluntat un sincer anheli de pau, de comprensió, d'amor al pròxim. I també de joia: La joia de Nadal! I esperança!

* * *

Per aquests dies el món se'm fa més amable. El món que jo conec. I el viure. A casa nostra, com segurament a totes les altres, ja ha començat el gran dissabte, la gran neteja. La mare ja hi ha dies que el va fent, part per part, i jo l'ajudo, contenta i animada. Res no queda sense regirar: matalassos i pisa; calaixos, portes, làmpares. Per als darrers dies tenim projectat el perfecte rentat de vidres, cortines i cortinetes. I el poliment dels mobles. Estic ben contenta: sé, que quan tot estarà net i endregat, enllestirem el pessebre; ara només en tenim muntada la taula i coberta amb el sac que cobreix totes les pedres que hi fan el relleu; també, damunt del sac, n'hi fan suros i terra. Llavors només ens caldrà posar-hi el verd i les figures.

Després del pessebre, exornarem tota la llar: rebedor, menjador, saleta, galeria, fins i tot les cambres! Pi, avet, arboç, galzeran... pinyes, taronjes, panotxes, llaçades, pomes, estrelles... què sé jo! tot el que tinguem, tot el que cercarem, tot el que puguem. Ho anirem disposant i distribuint tot cercant-ne els més decoratius efectes.

Avui, quan jo fregava les finestres de la cuina, el meu germà ha anat amb uns companys seus escoltes a la muntanya de Brugués, a cercar moisa, verd i pinyes. N'ha tornat a les cinc, justament quan jo acabava de fregar terra. M'ha espantat en veure'l. I per dos motius: primer, el mosaic del passadís encara era ben mullat i ell hi passava com si res, ben tranquil·lament, tot ple de pols i de pinassa, i d'uns brins de moisa que li anaven caient de l'anorak i dels pantalons tot amenaçant arribar a terra i enganxar-s'hi. I segon, perquè no ha arribat sol: l'acompanyava el seu inseparable amic Sergi. Tot just me n'he adonat, aquest ja s'estava escurant els peus en l'estoreta del portal, i alhora s'espolsava la roba. Jo, allà aturada, com un estaquirot, amb el davantal de saca que m'arriba fins als peus; amb tot de clips marcant-me en els cabells, fins a mig front la mitja onda desitjada. Jo havia anat a obrir ben de puntetes, mig saltant per damunt de les poquíssimes rajoles que semblaven aixutes. I vet aquí que en Sergi m'ha sentit escridassar el meu germà, i donar-li una adequadíssima resposta quan m'ha dit: «Sembles la Monyos». Però, ben discretament, ha fingit no adonar-se'n, no sentir-ho, i no veure la meua horrible fatxa. M'ha saludat molt gentilment i amable, i m'ha donat una branca de galzeran molt petita però increïblement atapeïda de roges boletes. Jo la hi he agafada tot recollint-me el «preciós» davantal, i li n'he donat breument les gràcies. Seguidament el meu incivil germà i ell se n'han anat cap al Cau. Jo, llavors he posat la branqueta de galzeran en un gerret al meu canterano. Després, m'he tret davantalot i clips, i m'he posat a escriure.

* * *

El meu germà és el cap de la patrulla Gavinots. En Sergi n'és el sub-cap. Aquests dies, tots els escoltes estan d'allò més enfeïnats fent treballs manuals. Diu que en volen vendre i rifar per tal d'obtenir fonsos per als necessitats de la parròquia. Hi treballen ben activament, esmerçant-hi totes les hores que poden. Si almenys els resultats fossin proporcionals a tant d'esforç! Cada tarda, així que arriben de l'Institut, com si no tinguessin cap problema per a resoldre d'aquells tan complicats que toca fer en el cinquè curs, com si ni tan sols haguessin d'examinar-se, ni res, berenen d'una correguda, es canvien més o menys d'indumentària, i cap al Cau. Visquen els treballs manuals! Uns treballs que ens han tingut ben intrigats a tots els de casa fins ahir. Ahir al vespre, quan la mare i jo sortíem de l'adrogueria, vam decidir passar per davant de l'hort de la rectoria; tot dissimulant, fent veure que sortíem d'una casa de costat del Cau, ens vam deixar «caure» davant mateix del senyor vicari, que hi estava aturat. El vam saludar; li vam parlar del poc fred d'enguany, tot i trobar-nos ja en aquestes dates. Després li vam preguntar si sabia si el meu germà trigaria encara molt a venir a casa. I ell ens va invitar a mirar per unes escales de l'entrellat, l'interior del Cau. La mare li va dir que no calia, i gràcies, però jo, mentrestant, em vaig aplicar d'allò més a tafanejar. Quin moviment! Quina activitat! Variada, increïble! Uns minyons fonien cera; uns altres fumaven fustes; les ennegrien; altres pintaven amb pintura negra i pintura platejada, tot de ferradures i de pinyes. I munions de llobatons, anaven i venien, duent-los coses. I n'hi havia que retallaven rodones de cartolina de colors. Tothom treballava amb afany, amb entusiasme. Sort que no van veure que me'ls estava mirant. No se'n van adonar. Ni el meu germà, no se n'hauria assabentat, si jo, després de sopar, no hagués fet aquella planxa: li vaig dir que treballava amb foc i cera amb els pantalons grisos de tergal. Es va enfurismar! Va dir que no podia comprendre com la mare s'havia avingut

escriu: Ramona Via

a acompanyar-me a xafardejar. Que mai, cap mare de cap Minyó, ni cap germana, ho havia fet. Que les dels llobatons era una altra cosa!

En fi, Nadal s'acosta per a tots. La societat «La Viola» també està ben atrafegada. Vull dir que no estan tots els components de la digníssima Junta; també fan pessebre. Crec, però, que no els resultarà tan bonic com el de l'agrupament escolta. El de La Viola serà amb figures que, com l'any passat els deixen els senyors Mendoza, aquests senyors, que malgrat llur cognom, són tan catalaníssims, tan tradicionalistes amb els costums de la nostra terra. D'aqueixes figures, totes les masculines porten barretina; totes les femenines, ret. Amb excepció del capellà, la castanyera i el sereno. Les cases són com masies catalanes, ben blanques, amb les teulades ben vermelles. I el pont, i les cases més grans són de suro, però imitant perfectament maons, com parets ben modernes.

El meu germà, com els altres escoltes, això no ho troba gens bé. Diu que el Pessebre, pel que fa a l'arquitectura i a les indumentàries, ha d'ésser o voler ésser, el testimoni d'una època: la llunyaníssima del primer Nadal. Ho exposa continuament al pare, com burlant-se. I afegint que el pessebre d'ells, vol dir el del Cau, té molt més realisme, ja que representa realment l'època i el país on va néixer el Nen Jesús; al capdevall el que volen commemorar tots els pessebres. El pare li respon que Déu està en tot temps i en tot lloc, i la mare ho corrobora. Jo, en això dels pessebres penso com el meu germà. Recordo el meravellós pessebre que l'any passat van fer els escoltes. Havien fet primerament el plànol de Terra Santa. Després l'havien reproduït amb gix o argila, marcant-hi en relleu, les muntanyes, els rius... Tot geogràficament correcte. ¿I la vegetació? Un assoliment magistral: hi havia, en quantitats discretes, pins, cedres, palmeres, figueres de moro, atzavares... I després, unes figuretes i unes cases i unes runes romanes... I lluny, ben lluny, cap a orient, un desert amb tot de sorra fina, amb oasi i tot: piràmides, palmeres petitones... Segons el Mossèn tot col·locat amb excel·lent sentit pessebrístic.

També la mare prepara el Nadal. A més de fent neteja, cosint i emmidonant. I encara, entre tasca i tasca, va fent llista d'allò que cal comprar per a la gran diada. I ara que dic «llista», penso en la llista de les persones benivolgues que hem de felicitar. Cada any hi anem afegint noms. Jo en tinc un de ben present que no cal ni puc anotar: un nom bonic, que mai no oblidó, però que no escriré a cap felicitació, ja que no li sóc res. Si almenys li hagués donat millor les gràcies, pel galzeran!

La mare ja m'està acabant la faldilla de vellut estampat —últim crit de la moda femenina!—. L'estrenaré amb el jersei de color rave, color també a «la page», per anar a la Missa del Gall. Ningú no veurà que ho estreno, ja que ho duré sota de l'abric blau marí, ben cordat. Però jo ho estrenaré; duré la millor roba que tingui per a anar a adorar l'Infant Jesús, a besar-li els nuus peuetes, tot cantant-i, ben baixet, les nades mateixes que li estiguin cantant les noies del Cor, com l'altre any. La mare voldria que jo també hi cantés, que for del cor parroquial, però jo sé prou que no tinc la veu prou bonica, i que no sé gens d'entonar. La senyoreta de solfeig està desesperada, diu que si volgués podria arribar a l'«oc-tava». Si jo volgués!... En canvi, sé de recitar més que les altres noies. (I que el Nen Jesús em perdoni la immodèstia.) M'agraden, les poesies. A la sobretaula de Nadal penso recitar «El Nadal dels Minaires». Aquest matí, tot fent els llits, me l'he estat assajant, i trobo que em surt molt bé. El pare n'estarà content; ell, com la mare, potser es tornarà a emocionar fins a les llàgrimes, com l'any passat amb aquell «Poema de la Fam», de Roser Matheu:

«...Oh tu, pagesa que duus la cistella,
jo et compraria un bocí del teu pes.
—Només hi duc l'escurada escudella,
i em pesa tant, perquè no hi porto res.»

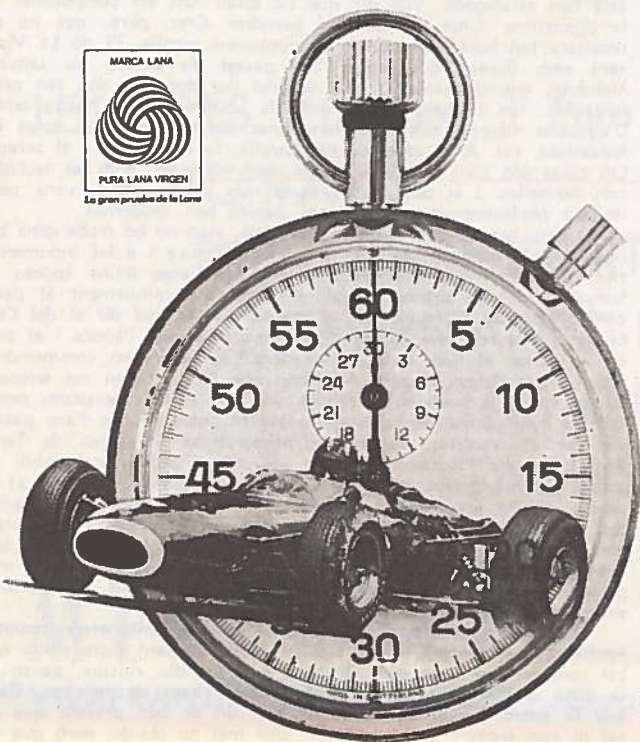
Quan el vaig acabar, els meus pares van comentar tres Nadals tristos; Nadals dissortats que nosaltres —el meu germà i jo— no hem conegut...

Avui ja hem rebut dos christmes més; ja en tenim disset, entre els quals n'hi ha dos que no m'agraden: el d'uns ex-veïns, que representa un televisor amb una celebrat de futbol vestida de «Papa Noel», televisada, i el de la cosidora, amb un spuknik. A mi m'agraden aquells que representen el Sant Naixement, o allò que per un o altre motiu hi és relacionat: estel, pastors, bens, neu...

Guarniré la meua cambra amb els millors de l'any passat. Els enganxaré amb cel·lo a mobles i cortines. Els d'enguany s'exhibiran al menjador, tot rodejant el mirall del bufet; als costats els de format vertical; dalt i baix, els altres. Damunt de la consola, posarem el Nen Jesús de la meua Primera Comunió, que em va regalar la mestra. Però enguany, en lloc de posar-lo en el bressolet de troncs, el posarem en la pell blanca que li vam comprar el dia de la Puríssima. A la làmpara del menjador, dues boles grosses de vidre brillant, una de groga i una de vermella, amb un llaç de setí vermell, ben ample. En la de la galeria, —com que és de fusta colonial—, força verd, i les campanetes de debò, ben fregades amb netol. I encara, d'aquí a Nadal, rumiaré alguna altra cosa ornamental; alguna novetat que em deuré copiar de les escaparates o de les revistes.

Missa del Gall! A l'hora d'entrada, com a la de sortida de l'Es-glèsia, entre campanades joïoses, des del campanar ben il·luminat, un altaveu potentíssim retransmetrà fragments recitats del Poema

LA GRAN PRUEBA DE LA LANA EN CUESTION DE MINUTOS *Boyman*

SU TRAJE
EN
SASTRERIA
CONFECCIONES

Besolí
VILAFRANCA

ginebra - coñac

TORRES

un coñac muy nuestro
con "bouquet" francés

Recuerde también nuestros VINOS

Restaurante BUENOS AIRES

CARRETERA, 9
TELEFONO 15
MONJOS DEL PANADÉS

ESPECIALIDADES

- PARRILLADA
- FRITURA
- PERDIZ A LA VINAGRETA
- ESPALDAS DE CORDERO ASADO
- ENTREMESES DE PESCADO
- LENGUADO A LA MINIER
- PAELLAS DE ARROZ

de Nadal, (alguns recitats per mi). I tot serà alegria, i felicitar-nos cordialment tots els del poble, d'un a un, de tots a tots, i desitjar-nos tota mena de ventures per al Nadal i per a l'Any que estarà a punt de començar. Farà fred —tindrem fred, però un fred extern, un fred físic; dintre els cors durem l'escalf cristià, tan necessari, tan humil com el produït per l'alè del bou i de la mula de l'Estable.

A la plaça de l'Ajuntament ja han plantat l'arbre. Grandiós, guarnit! Com mai. Al costat d'aquest arbre d'ara, el de l'any passat semblaria de joguina. Aquell era molt més petit. Ara, que a la Nit el van omplir d'incomptables bombetes de colors, i les van encendre totes, i feia molt d'efecte.

Quina felicitat em duu la proximitat del Nadal! Fins les feines més vulgars i senzilles em semblen agradables. Trec la pols apretant ben bé la camussa per totes les superfícies i racons dels mobles, sense oblidar-me'n cap. No faig com altres dies que, si la mare no em veu, la passo de correguda. Neteja a fons en tot! I així ha d'ésser sempre. Perquè arriba Nadal i arriba a tot, portant inefables ànsies de millora, de perfecció.

El dia de Nadal, a les dotze del migdia —ja deuran ésser quarts d'una— hi haurà sardanes a la plaça. Deuré ballar la primera de l'audició amb l'abric verd posat; les altres segurament sense, a cos, amb el conjunt que estreno. Recordo que l'any passat, fins gairebé a l'acabament, fins a la repetició de l'última, no s'ocorregué als dansaires de fer-la entorn de l'Arbre. Feia més bonic! Com no ho havíem pensat abans? Tothom ho va lamentar. Recordo que allò de puntejar tot circumdant el guarnit avet, em va agradar moltíssim, especialment perquè davant meu mateix, ballava una persona que aprecio molt, i ara la veia, i ara no, segons passés, o no, per darrera de l'Arbre.

I si enguany neva? Penso en l'any de la neu, l'any 1962. Sens dubte el més blanc Nadal dels segles. Tot s'hagué de suspendre, sardanes, visites a Pessebres... Tothom hagué de romandre a caseta, ben abrigat, ben arrecerat entorn del foc... I, quant als àpats, haguérem d'arranjar-nos-les com poguérem, amb el que teníem. N'hi va haver que no tenien ni tan sols pa! Perquè havien d'anar, convidats, a la llar dels pares, al «corral» familiar, a reunir-se. Sempre recordarem amb indefinible emoció aquelles blanquíssimes Festes Nadalenques.

A casa, de primer tot ho vam solucionar. Vam enxufar les tres estufes. Una, a la galeria; les altres, al menjador. Però, després, quan ens vam quedar sense corrent, vam haver d'encendre el braser. L'omplírem de terragada i de pinyola que encara guardàvem dins un bidó en el quarto del terrat. I la paleta de remenar-lo no parava: anava de mà en mà. I ningú no renyava a qui la tenia perquè hi remenés massa, o malament. Tots volíem escalfor. Més i més. Encara que se'ns torressin les cames. Vam apartar les cortinetes del vidres de la galeria. La neu queia sense interrupció, a volves grosses o borrellons, i s'anava dipositant suaument en les superfícies. A les dues de la tarda ja n'hi havia 60 centímetres d'espessor. Fins llavors, amb el goig de la Diada, amb l'esperit puríssim del Nadal, tanta blancor ens era sols alegria. Però, en anar transcorrent la tarda i no cessar de caure neu i més neu, ja vam trobar que potser n'hi havia prou. Després, a punt ja de fer-se fosch, una mena de claror nova, estranya, no observada amb anterioritat, feta com de tonalitats beix, ens va començar a preocupar. Tot era beix: cel, teulades, arbres, sòl... Vam haver de fer el cafè amb neu feta fondre, ja que no hi havia aigua. Perquè no hi havia corrent, o perquè s'havien glaçat les canyeries, o per tot.

Que en va caure, de neu, Déu del Cell! El dia abans, vull dir la nit abans, la que va del vint-i-tres al vint-i-quatre, ja n'havia caigut una miqueta: quan vam llevar-nos, n'hi havia pels llocs més arrecerats, i tots lamentàvem que aquella nevada s'hagués anticipat en una nit. Una nit més —dèiem— i aquesta vigília de Nadal ens hauria semblat de christma.

Els qui volíem un Nadal nevad, ho vam aconseguir. I els qui no l'hi volien, també. Per sort, el pare encara va poder venir a casa a peu, a mig matí, després que las comunicacions foren interrompudes. La Nit anterior, tot i ésser la Nit Santa, havia hagut de romandre a l'Emissora, ja que s'esqueia el seu torn de treball. Va arribar a les deu, tot blanc de roba, dient que no es podia transitar. Però dient també que no sentia fred. Gens ni mica. I que un Nadal ben blanc semblava més Nadal, més familiar, més propici al recolliment.

Ja han passat cinc anys i encara ens en recordem com si fos ahir. Què ens durà, el Nadal d'enguany? Ho sabrem quan haurà passat! De moment la gran neteja, el gran balanç de records, d'afectes. I molt endins, l'espectació grata i joiosa del Gran Adventiment.

Segons notícies fidedignes, promptament podrem visionar en la nostra pantalla «miracle alemany» anomenat HELGA.

S'admeten apostes relatives a la quantitat d'espectadors assistents a tal sessió cinematogràfica.

Si «aquell dia» no tenim també competència. Que ja m'ho crec tot jo...!

A tots els meus benevolents llegidors —amics i enemics— els desitjo un bullidor ANY 1970. Que sigui de «PAU» i el mal ben «PETIT».

Això es diu i així es comenta,

PAU PETIT

I «duro» amb la meva cara...! ¿Però què tindrà la meva cara que tant us preocupa, senyor Jaume P. i R.? Us puc ben assegurar que és ben lletja...! És molt orgull quant manifesteu vos en el nostre Butlletí del passat mes, de que creieu conèixer forces «Pau Petits»...! Doncs, mireu per on, a aquest humil «Pau» no el deveu pas conèixer. Ni falta que us fa, doncs no us perdeu pas cap «Adonis». ¿I què us fa pensar que el meu nom és un pseudònim? I el vostre, senyor Jaume P. i R.? ¿Es el vostre nom vertader? No us hi capfiqueu pas massa. Els dos lluitem amb les mateixes armes. Si no voleu discutir les meves raons —tal com dieu en la vostra carta— i si solament us interessa la meva cara, no patiu pas per això, senyor Jaume P. i R....! Feu-me saber del la vostra adreça i us enviaré un retrat. Ja veieu si n'és de senzilla la cosa...! I amb una dedicatòria i tot.

Apa, «buenas».

Oh, els meus enemics...! Els meus enemics són inefables! Si sabessin com gaudeixo quant llencen els seus vituperis contra la meva modesta ploma! Aquest goig solament és comparable amb el que senten ells al vituperar-me!

I total per què? Perquè dic veritats? ¿Perquè vull que la Junta se senti responsable? ¿Perquè els empleats obeeixin a la Junta i la Junta obeeixi al soci? Perquè no us càpiga cap dubte, la Junta no disposa ni administra més que lo que el soci li ha permès. ¿Que no vàreu votar? Així no vàreu fer ús del dret que la Societat us dona! Que si vàreu votar? Si és així a estrènyer... forta i esportivament la mà i a esperar el dret que ens dona la pròxima elecció! Així entenc jo la verdadera democràcia. Ja m'ho va dir el senyor Abraham Lincoln: La Democràcia la va fer «aquell»; l'executes «tú» i la compleixen «els altres». Entesos?

Vatua-l'ou, que la cosa s'anima...! Després de més d'un any de burxar per fi han sortit alguns senyors amb ganes de polèmica. Ara em començo a donar compte que, almenys, he servit per alguna cosa més que la de dir disbarats. Almenys sé que existeix un component d'una Secció. Em felicito jo mateix. Gràcies.

Home! Això de «Paco malgranda» m'ha xocat! Ja que em suposo que deu ser la traducció amb Esperant del meu pseudònim —segons dieu en el nostre Butlletí del passat desembre—. Encara que jo hi trobo a faltar alguna K. Però no n'estic pas massa segur, ja que no he pogut seguir les «normes gramaticals, amb exercicis, a fi de desvetllar l'interès de possibles seguidors», segons ens anunciàveu en el primer número del nostre Butlletí aparegut el mes de setembre del 1968 i que després de veure la llum el número 16.è encara no he pogut constatar.

Vatualisto! Jo de «Pau» en sóc bastant. I de «Petit» potser també. Però, home...! Això de «Paco» encara no m'ho havia dit ningú! Sou un murri, senyor R. S. ¿Però voleu una rectificació? Ja us l'he donada. Estic esperant les vostres «normes gramaticals». ¿Es això acusar falsament? ¿Es això ficar-se de peus a la galleda com vos dieu? Potser no n'hi ha per tant, eh...?

Teniu un sentit de l'humor molt enquilotat, senyor R. R. Somrieu, home, somrieu, que ja vénen els REIS!

I ara sols us desitjo que aquests REIS us siguin ben profitosos. Ho estic ESPERANT.

Ja ho sabeu; a disposar, home, a disposar.

Amb complaença he vist que la nostra Agrupació de Cinema Amateur ens anuncia el Concurs del Rotlle.

Em vull suposar que amb això del «rotlle» a mi ja em deuen comptar com a membre honorari. I al nostre Secretari de Publicitat, també, carai...!

La meva felicitació més sincera. Això és donar vida a la Societat!

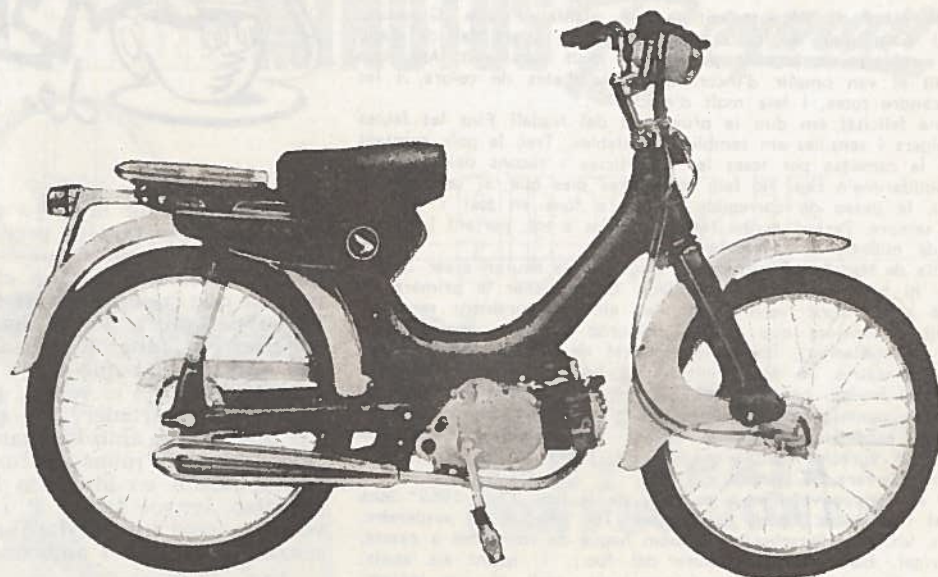
CICLOMOTOR **HONDA**

MOTOR
4 TIEMPOS

CONSUMO
1 L. 90 KMS.

ENTREGAS
INMEDIATAS

FACILIDADES

electro
movil
MONTANER-TORRENS

JOYERÍA

RELOJERÍA

Guillermo

Para su regalo de Reyes, vea sus escaparates

Un consejo que siempre agradecerá

San Juan, 6 - Tel. 292 07 73

VILAFRANCA

Calle General Sanjurjo

CALAFELL - Playa

CARTELLERA D'ESPECTACLES **i SESSIONS D'ESBARGIMENT**

Gener 1970

CINEMA

DIMARTS, dia 6 (Festivitat de Reis) tarda, continua des de les 4
DIMECRES, 14, 21 i 28 - nits, a les 9'30
DIJOUS, 1 (Any Nou) tarda continua des de les 4
DIVENDRES, 23 (Sant Ramon) tarda, continua des de les 4
DISSABTES, 3 i 10 - nits, a les 9'30
DIUMENGES, 4, 11, 18 i 25 - tardes, continues des de les 4

Estrenes a destacar:

CHUBASCO - Richard Egan - Christopher Jones
EL ATAQUE DURÓ 7 DÍAS - Keir Dullea - Jack Warden
LA LEYENDA DE UN VALIENTE - Yul Brynner-Trevor Howard
BULLITT - Steve Mc. Queen - Robert Vaughn
100 RIFLES - Raquel Welch - Jim Brown
ATRAPADO - Frank Sinatra - Peter Vaughan
TUYOS, MÍOS, NUESTROS - Lucille Ball - Henry Fonda
(Les sessions dels dies 21 nit, i 23 tarda, a profit dels socis)
DIUMENGE, dia 18 - A les 12'30 - **MATINAL INFANTIL**
ESTRENA del llarg-metratge de dibuixos animats
SUPERAGENTE PICAPIEDRA

CINEMA-CLUB «LA PRINCIPAL»

DIMARTS, dia 20 - Nit, a les 10 - **12 Sessió**
II ESTRENA DE LA PEL·LÍCULA D'ART I ASSAIG DE MÉS IMPACTE FINS ARA !!

BALLS DE SOCIETAT

"CARNAVAL 1970"

DISSABTE, dia 17 - Nit, a les 11 - **"Ball d'Enamorats"**
RAMON CALDUCH i el seu Conjunt
JAKE MATE i HERMANAS VILASECA
DISSABTE, dia 24 - Nit, a les 11 - **"Ball de Solters"**
Conjunts: RUDY VENTURA
ANDRES CASTE'L
DISSABTE, dia 31 - Nit, a les 11 - **"Ball de Casats"**
Gran Orquestra CARAVANA
DISSABTE, dia 7 de febrer - Nit, a les 11 - **"Ball del Xampany"**
JANIO MARTI i el seu Conjunt
KAROLYN Y LOS MILORD'S
DIMARTS, dia 10 febrer - Nit, a les 11 - **"Ball del Carnestoltes"**
BANDA LA LIRA AMPOSTINA
(40 professors)
Orquestra TRIUNFAL

BÀSQUET

DIUMENGE, dia 4 - **S. D. Casal - C. B. Castellar**
DIUMENGE, dia 25 - **S. D. Casal - SESE**

HOQUEI

DIUMENGE, dia 18 - **S. D. Casal - Lista Azul**
DIUMENGE, dia 25 - **S. D. Casal - EPYC de Terrassa**

Vi màgic
d'agulla!

L'experiència i un tractament adequat en col·laboració amb el temps, transformen el most dels millors raïms en aquest "vi d'agulla", anomenat així per la seva peculiar picantor per fermentació natural.

PINORD
Reynal

La seva nitidesa, el seu gust i el seu "bouquet", en harmonia meravellosa, delecten a quants estimen el beure com un art exquisit.

PINORD
Reynal

"Vi màgic d'agulla per a brindis d'amistat, de família i de negocis."

"PANADES"

LA MODERNA
AUTO-ESCUELA
DEL
PANADES

CENTRO REGIDO POR PERSONAL ESPECIALIZADO EN LA ENSEÑANZA

CLASES TEORICAS Y PRACTICAS DE ACUERDO CON HORARIO DEL ALUMNO

PARA SEÑORAS Y SEÑORITAS CLASES ESPECIALES

Centro de Enseñanza: Avda. Tarragona, 33

Oficina Gestoría, Gral. Prim, 4, 1.º - Tel. 2920338

VILAFRANCA DEL PANADES

NUVIS...!

Per aquesta temporada de tardor i hivern

MUEBLES

us ofereix els més novíssims models

Abans de comprar els vostres mobles, proveu que tenim:
millor assortit, millor qualitat i millors preus

No oblideu el nostre pis complet, per solament

31.000 Ptes.

Visiteu-nos els últims i comprovareu que som els primers

MUEBLES

SUCURSALS:
VILANOVA - VENDRELL

CASES FILIALS:
SITGES - TARRAGONA

CENTRAL:
VILAFRANCA
Carme, 3 ☎ 292 03 04 i 292 05 33

Tarragona, 93
Teléfono 292 08 39

SERVICIO OFICIAL

VILAFRANCA DEL PANADÉS

CON EL NUEVO SAVA 211 DECIMOS LA ULTIMA PALABRA EN VEHICULOS DE REPARTO.

Es un mil quinientos kilos y con él Sava completa una de sus líneas, la especializada en vehículos de reparto en ciudad, ya representada por los modelos J-4 y LDO 5. Es un gran "mil quinientos kilos" porque ha sido especialmente diseñado y fabricado para que lo sea. Por ejemplo, entre sus novedades podemos citar: un nuevo concepto de cabina que es toda visión, lujo y confort; cuatro marchas sincrozadas que en la ciudad lo permiten todo; una cabina para tres plazas diseñada especialmente para gordos. Ahora, si son flacos... Imagínese la comodidad! Además, el acceso a ella: facilísimo. Digno de niños. Y toda esta joya de eficiencia se conduce... con un simple carnet de 2.º.

Y otra novedad.

También lanzamos al mercado el 221; es igual al otro, pero... para media tonelada más.

Visite a su distribuidor Sava y solicite completa información -o una prueba- de cualquiera de ambos modelos.

Los dos revolucionan, por igual, el reparto en la ciudad.

SAVA

S.A. VEHICULOS AUTOMOVILES

UN PRODUCTO
E.N.A.S.A.

Empresa Nacional de Autocamiones, S. A.

CONCESIONARIO:

GARAGE MARTI S.A.

Vehículos desde 800 a 38.000 Kgs.

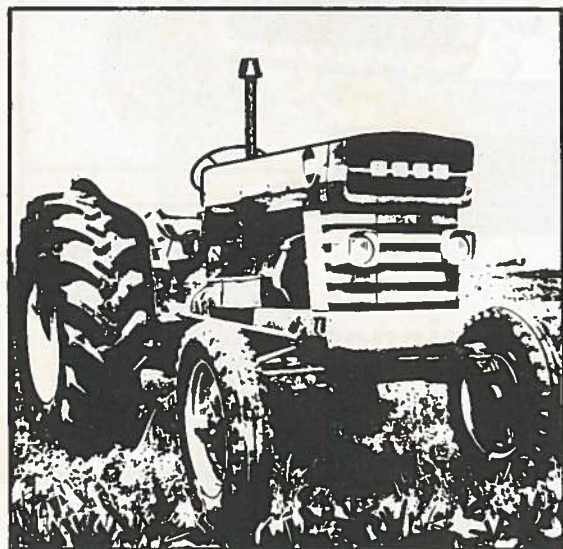
CAJA DE AHORROS DEL PANADES

más de
1.500.000
en premios
o su valor en pesetas

SORTEO DE MAS DE UN MILLON Y MEDIO DE PESETAS

- 1.º Premio UN TRACTOR AGRICOLA, con remolque y aperos a elegir libremente de cualquier marca existente en el mercado y por un valor máximo de Ptas. 250.000
 - 2.º Premio UN COCHE Seat-124, Morris o Renault-10, equipado convenientemente, hasta la cantidad de Ptas. 150.000
 - 3.º Premio UNA FURGONETA Citroën-Break o Renault 4-S o similar, cuyo precio no sobrepase de Ptas. 125.000
 - 4.º Premio UN COCHE inferior a 9 HP. fiscales (exento de renta) Seat-850, Simca 1000, Mini-Morris, etc., por un valor total de Ptas. 100.000
- y además... 500 Premios de 1.500 ptas. = 750.000 ptas.
500 Premios de 500 ptas. = 250.000 ptas.

CUALQUIERA DE ELLOS PUEDE SER SUYO!

RECOJA SUS BOLETOS EN LAS OFICINAS DE

CAJA DE AHORROS DEL PANADES

SORTEO ANTE NOTARIO - 3 DE ENERO 1970